

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

|| Η ΚΟΜΗΣΣΑ ΠΑΥΛΙΝΑ ΝΤΕ ΜΠΩΜΩΝ, Η ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ ΦΙΛΗ ΤΟΥ ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ ||

Ο Σατωβριάνδος

ναίκα. "Α! πολλές γυναίκες καρδιάς έκανε να ματώσουν ο μέγας αυτός γός! Μά δεν έφτανε αυτός. Χάρης λίγη εδωκαμονία σε μία γυναίκα, μα ήπτερι, όταν τον κυριεύει ή άκατανίκητη πλήξη, την παραοίσει άπλαγχνι. ποδοπατώντας τά ξεφυλλισμένη δνειρά της, γιά να πετάξη σ' άλλη; άγκυλάκι, όταν την πεταλούδα που γυρνάει από λουλούδι σε λουλούδι...

Τό Μάρτιο του 1792, ο Σατωβριάνδος, πού ήτανε τότε 24 μόλις έτών, πήρε γυναίκα τή Σελότ ντε Λαβίνι-Μπωσιόν, ήλικίας 17 μόλις έτών, ένα λευκορόσωπο, λεπτοκαμωμένο και φαιότατο κόριτσι. Τή νέα αυτή δεν τήν άγαπούσε, άδιόφορο άν έσκίνη έλυσανε από άγάτη γι' αυτόν. Τόν ξεαναγάσασαν οι συγγενείς του νά τήν πάρη Τήν οσβότανε, βέβια, και τήν έκτιμούσε, αλλά τά χλιαρά αυτά αίσθηματά δεν ήταν σφέρα για νά ή ίανοπήτου' τις μεγάλες ψυχικές ανάγκες της γυναίκας του. Και ή δυστυχισμένη ή Σελότ έλυσανε καί μαραινόταν άπ' τόν κοζύβιο της, βλέποντας τήν παγεύη άδιαφορία τού άντρός της τήν όποία με κανένα μέσον δεν μπορούσε νά καταικήρη. Και, μία μέρα, ο Σατωβριάνδος, ύπακούοντας στό καλλιτεχνικό άήλιοκο έντακτό του, άφησε τή γυναίκα του κ' έφυγε για τήν Άγγλία. Η Σελότ ύπόμονε τό χωρισμό με καρτερικήτη, ζητάοντας παρηγοριά κοντά στην άδελφή τού Σατωβριάνδου, για τήν όποία κάναμε λόγο σε παραμένο φύλλο τού «Μπουκίτου». Πέρασε μήνες και δυστυχομένες μέρες μακριά άπ' τόν άντρα της. Η εποχή έσκίνη ήτανε μία από τις πού ταραχμμένες της Γαλλικής 'Ιστορίας. Κατά τήν Τρομοκρατία, ή γυναίκα τού Σατωβριάνδου συνηφιθη κ' έρριφθη σεις φυλακές. Όταν τήν έλευθέρωσαν, άτοραβήχτηκε από τόν κόσμο και περιμενε χρόνια όλόκληρα τήν έπιστροφή τού άκαρδου Ρενέ, τόν όποιο τόσο πολύ άγαπούσε. Τέλος, μία μέρα τού Μαΐου, στό 1800, ο Σατωβριάνδος γύρισε στην Γαλλία από τήν Άγγλία. Μά ή Σελότ δεν μπόρεσε νά χωρή για τό γρισιμό τού άντρός της, γιατί ο Σατωβριάνδος, μόλις πάτησε τό πόδι του στό Παρίσι, μπλήχτηκε σε μία μεγάλη έρωτική περιπέτεια, άδοχοφθιντας για τόν πόσο και τήν άπειλοσία της γυναίκας του.

Η κόμησσα Παυλίνα ντε Μπωμόν

της ώραιας Παυλίνης ή όποία άκριβώς έναν τέτοιο άνθρωπο ζητούσε για νά τού χωρήση όλη τήν φλόγα της άγάπης της. Η όσο αυτές ποιητικές ύπαρξεις ήτανε πλοσιμένες ή μη για τήν άλλη. «Μού φαίνεται, έγραψε άγότρωσ' ένα οικογενειακό φίλο της, ότι ποτέ δεν ήμουν καλύτερα στην ύγεια μου παρά τήν εποχή πού γνώρισα τό Σατωβριάνδο.» Το θάυμα αυτό τό είχε κάνει ή άγάπη! Από τήν πρώτη μέρα πού τήν γνώρισε ο Σατωβριάνδος αισθάνθηκε τόσο μεγάλη άγάπη γι' αυτήν, ώστε δεν μπορούσε νά λείψη ούτε στιγμή από κοντά της. Πήγαινε και τήν έβλεπε στό σπίτι της τό άπόγευμα, κάθε μέρα, και τό βράδυ έβανηπήγαινε για νά λάβη μέρος στη συζήτηση της έκλεκτής συντροφιάς πού μαζεύότανε στό φιλολογικό σαλόνι της. Με τήν πάροδο τού χρόνου, ή σχέση τών δύο ερωτευμένων έγιναν πιο σενές. Διηγούντο ο ένας τόν άλλον τά όνειρα και τις έπιθυμίες του, τις άπονητήσεις και τις λήψεις του—κ' έπλαθαν μαζί, με τή γόνιμη φαντασία τους, ένα μέλλον καλύτερο, πιο όρόδινο. Ο Σατωβριάνδος τής διάβαζε κεφάλαια από τά άθάνατα έργα του «Αταλά» και «Ρενέ», κ' άκούσε τις κρίσεις της. Ο «Αταλά» έξεδόθη για πρώτη φορά τόν 'Απρίλιο του 1801 και είχε καταπληκτική έπιτυχία, όχι μόνο στη Γαλλία αλλά σ' όλη τήν Εύρώπη. Μετεφράστη άμέσως σ' όλες τς γλώσσες τού κόσμου και καθιέρωσε τή φιλολογική δόξα τού Σατωβριάνδου. Φιαντάξτε τω πιά σε τί κώματα εδωκαμονίας κολυμπούσανε οι δύο έρωτευμένοι! Ο Σατωβριάνδος δεν είχε νά έπιθυμήσει τυποτα άλλο, άφοϋ τά είχε όλα : χρήματα, δόξα και έρωτα! Η δέ Παυλίνα είχε ξεαναγινηθει κοντά στό μεγαλοζυή φίλο της...

Μά τό πνεύμα τού Σατωβριάνδου βρισκότανε όδ διαρκή έξοψη. Και μόλις ξεκουράστηκε λίγο, άρχισε νά σφειδίζη στό μυαλό του ένα τεραστιο φιλοσοφοροικονακό έργο, τό περίφημο «Πνεύμα τού Χριστιανισμού». Για νά γράψη όμως ένα τέτοιο έργο, πού άπαιτούσε χρόνο, ήσυχία και προσοχή έπρεπε ν' άποτραβηξη άπό τήν κοσμική και πολυδύορυβή ζωή τού Παρισιού.

Η Παυλίνα, ή όποία ένδιεφέρτεο πολύ για τή δόξα τού άγαπημένου της, δεν μπορούσε παςά νά τόν συμβουλεύσει νά πραγματοποιήση αυτό τό σφέδιο του. Άπεφάσισαν λοιπόν ν' άπομακρυνθούν από τό Παρίσι κ' έπιασαν ένα μικρό άγροτικό σπίτικι σιδ Σαβινύ-ντφ-Ορς, στό Παρίσι.

Η Παυλίνα ντε Μπωμόν είδε τότε νά πραγματοποιείται τό μεγάλο, τό μοναδικό όνειρο της ζωής της : Βρισκότανε στην έξοχή, σε μία καλύτερα, με τόν άντρα πού άγαπούσε!

Τήν έπομένη της άριέρας των στό Σαβινύ (23 Μαΐου 1801) ή Παυλίνα έγραψε σ' έναν παλιό οικογενειακό της φίλο στό Παρίσι :

«Τό ζέρωτε, αγαπητέ μου φίλε, πόσο με θέλγει ή εποχή και πόσο καλό μου κάνει ή μοναξιά. Ποτέ δεν είδα τόν αγριάνθρωπό μου (άγριάνθρωπο έλεγε χαιδευτικά τό Σατωβριάνδο, επειδή ήταν άπ' θάσσοο καρκίτηρος) πιδ ήσυχου, πιδ λογικού, πιδ εϋθύμου, πιδ παιδι, μπροστά νά πω... Όλα εδω είνε για μης πηγή χαράς και γέλιου... Ζούμε με τό διορκή φόβο μήπως δώμα νά παρουνιάζεται μπροστά μας κανένας ένδοχλημός έπισκόπος από τό Παρίσι, για νά διαταράξη τήν ήσυχία και τή γαλήνη μας. Έρω καταγίνομαι όλη τήν ήμέρα με τις δριφτες και τις κατώσεις. Η ώρα 7 τό βράδυ, παίζει ή ζωή εδω. Βαθυτάτη σιωπή άπλώνεται σ' όλο τό χωριό. Κ' έμεις καθίσμενοι στό ταπεινό δωμάτιό μας, δ ένας κοντά στον άλλον, βλέπομε από τό άνοιχτό παράθυρο τή μαγευτική φύση—και σπασιόνομε...»

Μά τό Σατωβριάνδος δεν ήτανε λιγοτέρο εϋχαριστημένος από τή φίλη του Αϊθανότανε μεγάλη, άπειρη χαρά έπειδή βρέθηκε τέλος πάντιμο μία γυναίκα πού μπόρεσε νά τόν καταλήρη. Και τή γυναίκα αυτή τήν άγαπούσε ολοφωρό και παράφορα. Άλλά τό ποιητικό αυτό είδίλλο δεν βάσταξε, δυστυχώς, πολύν καιρό. Τό τέλος του ήτανε θλιβερό και μελαγχολικό.

Στό έρχόμενο φύλλο τού «Μπουκίτου», θα όσες ξειστορήσομε τό θλιβερό αυτό τέλος πού είχαν οι έρωτες τού Σατωβριάνδου με τήν Παυλίνα ντε Μπωμόν.

ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Η σαρανταποδοούσα έχει ένα σφερό πόδια, μα ή άκριδα τήν ξεπερνάει στο δρόμο.
- Ο ψύλλος έχει τόνομα κ' άλλοι τσιμποϋν τά πόδια.
- Τις καλές τις λιτωοργές μόνοο ο παπιάς τις τρώει.
- Κ' ή παραπούνα καμάρωνε μ' άπότιμενε κοτσάνι.
- Ο Τούρκος κ' άν προκοπύνομε, τό φειο του δεν βγάξει.
- Τό σκυλί σου και τόν Άρβανίτη, ξερω στην αυλή νά τους κρατάς, στό σπίτι μόν τούς βάζεις.
- Πένε: Έλληνες, έφτά κατεπανοί.